اخبار

حملات شدید روسیه به اوکراین

وزارت دفاع روسیه از حمله به مواضع نیروهای اوکراینی و زیرساخت‌های مورد استفاده ارتش این کشور در ۱۴۱ منطقه طی ۲۴ ساعت گذشته خبر داد.

به گزارش اسپوتنیک، وزارت دفاع روسیه اعلام کرد ارتش این کشور طی ۲۴ ساعت گذشته انبارهای مهمات، تأسیسات انرژی، زیرساخت‌های حمل‌ونقل و مراکز لجستیکی مورد استفاده نیروهای مسلح اوکراین را هدف قرار داده است.

بر اساس بیانیه این وزارتخانه، هواپیماهای عملیاتی و تاکتیکی، پهپادهای تهاجمی، نیروهای موشکی و توپخانه ارتش روسیه همچنین کارگاه‌های تولید پهپادها و سامانه‌های رباتیک زمینی، محل نگهداری آن‌ها و مواضع موقت نیروهای اوکراینی و مزدوران خارجی را در ۱۴۱ منطقه هدف قرار دادند.

در محور مسئولیت گروه نیروهای «جنوب» روسیه، ارتش اوکراین بیش از ۱۷۰ نیروی نظامی، ۲۴ دستگاه خودرو و تعدادی توپخانه را از دست داده است.

وزارت دفاع روسیه همچنین اعلام کرد یگان‌های گروه نیروهای «شرق» موقعیت تاکتیکی خود را بهبود بخشیده و مواضع و تجهیزات نظامی اوکراین را در مناطقی از استان‌های زاپروژیا و دنیپروپتروفسک هدف قرار داده‌اند. به گفته این وزارتخانه، تلفات نیروهای اوکراینی در این محور بیش از ۱۸۵ نظامی، خودروهای زرهی و تعدادی توپخانه بوده است.

در محور گروه نیروهای «غرب» نیز یگان‌های روسیه خطوط و مواضع راهبردی را تصرف کرده و به مواضع نیروهای اوکراینی در جمهوری دونتسک و استان خارکیف حمله کردند. وزارت دفاع روسیه اعلام کرد اوکراین در این محور بیش از ۲۳۰ نیروی نظامی، خودروهای زرهی، تعدادی توپخانه و یک سامانه مقابله با آتش توپخانه را از دست داده است.

مخفیگاه سری ماکرون برای فرار

یک روزنامه انگلیسی به مخفیگاه سری رئیس جمهور فرانسه نزدیک پاریس اشاره کرد.

به گزارش خبرگزاری مهر، روزنامه تلگراف انگلیس به نقل از یک کتاب جدید با عنوان ارتش جدید سایه ها گزارش داد که امانوئل ماکرون رئیس جمهور فرانسه یک مخفیگاه سری نزدیک پاریس دارد که در مواقع لزوم مانند ورود معترضان به کاخ الیزه و به دست گرفتن کنترل آن، به این مخفیگاه فرار می کند.

بر اساس این گزارش، طرح مخفیگاه ماکرون در جریان اعتراضات جلیقه زردها در سال ۲۰۱۸ مطرح شد. همچنین در کتاب مذکور به شرایط احتمالی بعد از پیروزی ژان لوک ملانشون بنیانگذار حزب فرانسه تسلیم ناپذیر اشاره شده به طوری که رئیس پلیس پاریس نشست هایی در خصوص احتمال وقوع درگیری ها برگزار کرده است.

در حال حاضر اعتراضات در فرانسه از مدت ها قبل شعله ور شده و ادامه دارد. این اعتراضات که هسته اصلی آن را دانشجویان تشکیل می دهند علیه اوضاع آموزشی، معیشتی و سیاست های دولت به راه افتاده است.

«ابتکار» از دیدار احتمالی شی، ترامپ و پوتین در چین گزارش می‌دهد

پکن در تدارک نشست بزرگ

گروه بین‌الملل - رایزنی‌های چین برای برگزاری نشست سه‌جانبه رؤسای جمهور این کشور، آمریکا و روسیه، احتمال شکل‌گیری یکی از مهم‌ترین رویدادهای دیپلماتیک ماه‌های اخیر را مطرح کرده است؛ نشستی که در صورت برگزاری می‌تواند فرصتی برای گفت‌وگوی مستقیم سه قدرت جهانی درباره جنگ اوکراین، کنترل تسلیحات هسته‌ای و اختلافات تجاری باشد. بااین‌حال، فاصله میان منافع راهبردی پکن، واشنگتن و مسکو به اندازه‌ای است که حتی حضور رهبران سه کشور پشت یک میز نیز لزوماً به معنای دستیابی به توافق‌های تعیین‌کننده نخواهد بود. اهمیت این ابتکار بیش از هر چیز در تلاش چین برای قرار گرفتن در مرکز گفت‌وگوهای قدرت‌های بزرگ و مدیریت بخشی از تنش‌هایی نهفته است که آینده مناسبات بین‌المللی را تحت تأثیر قرار داده‌اند.

کارشناسان نسبت به امکان دستیابی به توافقی جامع در یک نشست محدود تردید دارند. حتی اگر رهبران سه کشور درباره ضرورت کاهش تنش‌ها به تفاهم برسند

پکن در مرکز معادلات جهانی

به گزارش آسوشیتدپرس، چین رایزنی‌هایی را برای برگزاری دیداری میان شی جین‌پینگ، دونالد ترامپ و ولادیمیر پوتین در حاشیه اجلاس سران همکاری اقتصادی آسیا و اقیانوسیه، موسوم به اپک، در شنجن آغاز کرده است. مائو نینگ، سخنگوی وزارت امور خارجه چین، تأیید کرده که پکن درباره امکان برگزاری چنین نشستی با طرف‌های مرتبط در حال تبادل نظر است؛ هرچند هنوز توافق نهایی درباره زمان، دستور کار و شکل برگزاری آن اعلام نشده است.

طرح این نشست در شرایطی مطرح می‌شود که روابط سه کشور هم‌زمان با مجموعه‌ای از رقابت‌ها و ضرورت‌های همکاری مواجه است. آمریکا و چین در حوزه تجارت و فناوری اختلافات گسترده‌ای دارند، روسیه و غرب همچنان بر سر جنگ اوکراین در تقابل قرار گرفته‌اند و مسئله کنترل تسلیحات هسته‌ای نیز به یکی از نگرانی‌های مهم امنیت بین‌المللی تبدیل شده است.

برای چین، میزبانی احتمالی چنین نشستی می‌تواند فرصتی برای نمایش ظرفیت دیپلماتیک و تأکید بر نقش این کشور در مدیریت مناسبات قدرت‌های بزرگ باشد. بااین‌حال، تبدیل این فرصت به دستاوردی ملموس نیازمند توافق طرف‌ها درباره موضوعاتی است که تاکنون حل‌وفصل آنها دشوار بوده است.

تجارت؛ آزمون نخست واشنگتن و پکن

یکی از مهم‌ترین محورهای سفر احتمالی ترامپ به چین، آینده توافق تجاری شکننده میان دو کشور است. براساس گزارش منتشرشده، رئیس‌جمهور آمریکا قصد دارد سومین دیدار دوجانبه خود با شی جین‌پینگ در سال جاری را برگزار کند؛ دیداری که تمدید آتش‌بس تجاری پیش از پایان مهلت آن در ژانویه، از موضوعات اصلی آن خواهد بود. اهمیت این مسئله تنها به روابط اقتصادی دو کشور محدود نمی‌شود. آمریکا و چین در زنجیره‌های تأمین جهانی، تجارت محصولات صنعتی و کشاورزی و بازار مواد اولیه نقش تعیین‌کننده‌ای دارند. ازاین‌رو، تشدید اختلافات تجاری میان آنها می‌تواند بر تصمیم‌های سرمایه‌گذاری، هزینه تولید و انتظارات فعالان اقتصادی در کشورهای دیگر نیز تأثیر بگذارد.

در همین چارچوب، جیمیسون گریر، نماینده تجاری آمریکا، در گفت‌وگوی ویدئویی با هه لیفنگ، معاون نخست‌وزیر چین، خواستار اجرای کامل تعهدات پیشین پکن، به‌ویژه در زمینه خرید محصولات کشاورزی و موضوع عناصر خاکی کمیاب و مواد معدنی حیاتی شده است.

در مقابل، خبرگزاری شینهوا گزارش داده که طرف چینی ضمن ارزیابی سازنده گفت‌وگوها، نگرانی‌های خود را درباره محدودیت‌های اقتصادی و تجاری واشنگتن مطرح کرده است. تفاوت در روایت دو طرف نشان می‌دهد که با وجود تداوم تماس‌های رسمی، اختلاف بر سر تعهدات متقابل همچنان پابرجاست.

جنگ اوکراین؛ گره دشوار نشست

اگر تجارت مهم‌ترین موضوع دوجانبه آمریکا و چین باشد، جنگ اوکراین می‌تواند پیچیده‌ترین مسئله نشست احتمالی سه‌جانبه باشد. روسیه خواهان آن است که ملاحظات امنیتی و سیاسی خود در هرگونه توافق آینده لحاظ شود، درحالی‌که کشورهای غربی و اوکراین بر ضرورت حفظ حاکمیت و تمامیت ارضی این کشور تأکید دارند.

براساس گزارش ایرنا، برخی رسانه‌های غربی مدعی شده‌اند که پوتین تمایل دارد درباره جنگ اوکراین بدون حضور مستقیم نمایندگان کی‌یف گفت‌وگو کند. چنین رویکردی، در صورت پیگیری، می‌تواند پرسش‌هایی درباره جایگاه اوکراین در مذاکرات مربوط به آینده خود ایجاد کند. از سوی دیگر، واشنگتن باید میان تمایل ترامپ به دستیابی به توافقی دیپلماتیک و ملاحظات متحدان اروپایی خود تعادل برقرار کند. هر توافقی که بدون مشارکت یا پذیرش طرف‌های اصلی مناقشه شکل بگیرد، احتمالاً در مرحله اجرا با دشواری‌های جدی روبه‌رو خواهد شد.

به همین دلیل، کارشناسان نسبت به امکان دستیابی به توافقی جامع در یک نشست محدود تردید دارند. حتی اگر رهبران سه کشور درباره ضرورت کاهش تنش‌ها به تفاهم برسند، تعیین جزئیات آتش‌بس، تضمین‌های امنیتی و سازوکارهای نظارت بر اجرای تعهدات به مذاکراتی گسترده‌تر نیاز خواهد داشت.

کنترل تسلیحات؛ نقطه اشتراک یا اختلاف؟

موضوع کنترل تسلیحات هسته‌ای نیز از دیگر محورهایی است که ترامپ برای نشست احتمالی مطرح کرده است. در شرایطی که رقابت تسلیحاتی قدرت‌های بزرگ و نگرانی درباره آینده توافق‌های محدودکننده زرادخانه‌های هسته‌ای افزایش یافته، گفت‌وگوی مستقیم رهبران آمریکا، روسیه و چین می‌تواند از نظر سیاسی اهمیت داشته باشد.

بااین‌حال، ورود به مذاکرات مؤثر در این زمینه آسان نیست. آمریکا و روسیه سابقه طولانی‌تری در توافق‌های دوجانبه کنترل تسلیحات دارند، درحالی‌که چین درباره مشارکت در چارچوب‌های مشابه، ملاحظات متفاوتی مطرح می‌کند. تفاوت در اندازه زرادخانه‌ها، برنامه‌های نوسازی تسلیحات و برداشت کشورها از بازدارندگی، دستیابی به توافق سه‌جانبه را دشوار می‌سازد.

ازاین‌رو، حتی اعلام آمادگی برای آغاز گفت‌وگوهای کارشناسی یا ایجاد کانال‌های ارتباطی جدید نیز می‌تواند دستاوردی محدود اما قابل توجه باشد. بااین‌حال، نباید میان گفت‌وگو درباره کنترل تسلیحات و توافق الزام‌آور برای کاهش آنها یکسان‌انگاری کرد.

مسکو به دنبال دستاورد دیپلماتیک

در میان سه طرف، روسیه ممکن است بیش از دیگران به جنبه سیاسی برگزاری نشست توجه داشته باشد. حضور پوتین در کنار رهبران آمریکا و چین، به‌ویژه در شرایط ادامه جنگ اوکراین، این امکان را فراهم می‌کند که روسیه بر جایگاه خود به‌عنوان یکی از طرف‌های اصلی گفت‌وگو درباره امنیت جهانی تأکید کند. بااین‌حال، این تصویر الزاماً به معنای نزدیک شدن مواضع پکن و واشنگتن به مسکو نیست. چین روابط گسترده‌ای با روسیه دارد، اما هم‌زمان تلاش می‌کند مناسبات اقتصادی خود با غرب را مدیریت کند. آمریکا نیز نمی‌تواند ملاحظات امنیتی متحدان اروپایی و اوکراین را به‌آسانی نادیده بگیرد.

بنابراین، یکی از چالش‌های پکن آن خواهد بود که نشست احتمالی به ابزاری برای پیشبرد دستور کار یک طرف علیه طرف دیگر تبدیل نشود.

دیپلماسی تصویر یا توافق واقعی؟

برخی تحلیلگران معتقدند دستاورد اصلی نشست احتمالی ممکن است بیش از آنکه توافقی سیاسی یا اقتصادی باشد، در نمایش گفت‌وگوی مستقیم سه قدرت بزرگ خلاصه شود. چین احتمالاً برای مدیریت دقیق شکل و محتوای دیدار تلاش خواهد کرد.

چنین رویکردی با ملاحظات پکن همخوانی دارد. چین از یک‌سو می‌تواند با میزبانی نشست، نقش خود را در دیپلماسی جهانی برجسته کند و از سوی دیگر، تمایلی ندارد مسئولیت اختلافاتی را بپذیرد که حل آنها خارج از اختیار مستقیم این کشور است.

در این میان، خطر دیگری نیز وجود دارد: ایجاد این برداشت که سه قدرت بزرگ قصد دارند بدون مشارکت کشورهای ذی‌نفع، درباره مسائل بین‌المللی تصمیم‌گیری کنند. این نگرانی به‌ویژه درباره آینده اوکراین اهمیت دارد.

از این منظر، موفقیت دیپلماتیک نشست صرفاً به حضور سه رئیس‌جمهور وابسته نیست؛ بلکه به میزان شفافیت دستور کار، رعایت منافع سایر طرف‌های مرتبط و امکان پیگیری نتایج آن بستگی خواهد داشت.

آزمون تازه نظم جهانی

نشست احتمالی شنجن را می‌توان بازتابی از وضعیت پیچیده نظام بین‌الملل دانست؛ وضعیتی که در آن رقابت راهبردی و وابستگی متقابل اقتصادی هم‌زمان جریان دارند. واشنگتن و پکن با وجود اختلافات تجاری، به حفظ کانال‌های گفت‌وگو نیازمندند. روسیه نیز در پی آن است که در مذاکرات مربوط به امنیت اروپا و تحولات جهانی نقش تعیین‌کننده داشته باشد.

در چنین شرایطی، چین فرصت یافته است تا از ظرفیت میزبانی اجلاس اپک برای گسترش نقش دیپلماتیک خود استفاده کند. بااین‌حال، اهمیت نمادین این ابتکار نباید بر محدودیت‌های واقعی آن سایه بیندازد.

آنچه تاکنون در گزارش ارائه‌شده تأیید شده، ادامه رایزنی‌هاست، نه توافق قطعی برای برگزاری نشست. بنابراین، هرگونه ارزیابی از نتایج احتمالی آن باید با در نظر گرفتن این عدم قطعیت صورت گیرد.

اگر این دیدار برگزار شود، نخستین آزمون آن نه حل یکباره اختلافات، بلکه سنجش آمادگی سه کشور برای مدیریت رقابت‌های خود خواهد بود. نتیجه‌ای که شاید در کوتاه‌مدت به توافقی بزرگ منجر نشود، اما می‌تواند مسیر گفت‌وگوهای آینده درباره تجارت، امنیت و بحران‌های بین‌المللی را تحت تأثیر قرار دهد.

اخبار

سلطه چین بر انرژی‌های تجدیدپذیر

هم‌زمان با افزایش انتشار دی‌اکسید کربن در ایالات متحده، چین با پیشتازی در مهار آلاینده‌ها و تصاحب دو سوم از ظرفیت‌های جدید انرژی پاک جهان، فاصله خود را با سایر رقبا افزایش داد.

به گزارش ایلنا به نقل از اسپوتنیک، بر اساس گزارش جدید انجمن اصلاح و توسعه بنگاه‌های چین، این کشور در سال ۲۰۲۵ نزدیک به دو سوم از ظرفیت‌های جدید انرژی‌های تجدیدپذیر جهان را به خود اختصاص داده است.

سهم انرژی‌های تجدیدپذیر از کل ظرفیت نصب‌شده برق چین با رسیدن به ۲ هزار و ۳۳۷ گیگاوات اکنون به ۶۰.۱ درصد بالغ می‌شود و سهم زغال‌سنگ در تولید برق این کشور نیز برای نخستین بار در نیمه نخست سال ۲۰۲۶ به کمتر از ۵۰ درصد کاهش یافته است.

چین هم‌اکنون ۷۰ درصد از تجهیزات بادی و ۸۰ درصد از ماژول‌های خورشیدی جهان را تأمین می‌کند که این امر به کاهش بیش از ۶۰ درصدی هزینه‌های تولید برق بادی و بیش از ۸۰ درصدی هزینه‌های انرژی خورشیدی در سطح جهانی انجامیده است. در همین حال، میزان انتشار دی‌اکسید کربن ناشی از انرژی در چین طی سال ۲۰۲۵ معادل ۰.۵ درصد کاهش یافته است، در حالی که این شاخص در ایالات متحده افزایشی ۲.۴ درصدی را نشان می‌دهد.

حمله انصارالله به آرامکو

عربستان سعودی اعلام کرد که در اثر حمله انصارالله یمن به ریاض ساختمان شرکت نفتی آرامکو در ریاض آسیب دید.

به گزارش فارو به نقل از عرب‌نیوز، یکی از مقامات وزارت انرژی عربستان روز یکشنبه، ۱۷ آبان، اعلام کرد که یک ساختمان اداری متعلق به شرکت «سعودی آرامکو» در ریاض هدفِ یک تلاش برای حمله قرار گرفته است؛ در پی این حادثه، سقوط ترکش‌ها موجب بروز خساراتی محدود به ساختمان شد، اما این رویداد تلفات جانی یا مجروحی بر جای نگذاشت.

این مقام مسئول ادعا کرد: «تلاشی برای هدف قرار دادن یکی از ساختمان‌های سعودی آرامکو در ریاض صورت گرفت که منجر به سقوط ترکش‌هایی بر روی این ساختمان و ایجاد خساراتی محدود به آن شد؛ این حادثه هیچ‌گونه تلفات جانی یا مجروحی در پی نداشت.»

این وزارتخانه افزود که مقامات ذی‌صلاح رسیدگی به این حادثه و اتخاذ تدابیر لازم را آغاز کرده‌اند. ائتلاف روز یکشنبه ادعا کرد که پدافند هوایی عربستان پیش‌تر موشک‌های کروز و بالستیک شلیک‌شده از سوی انصارالله یمن به سمت ریاض و مناطق جنوبی را رهگیری و منهدم کرده است.

سازمان دفاع غیرنظامی عربستان نیز پیش‌تر در خصوص احتمال بروز خطر در شهر ریاض و استان نجران هشدار داده بود، اما اندکی بعد این هشدارها را لغو کرد. این نهاد همچنین در مورد شهرستان‌های «بقیق» و «احساء» و شهر «دمام» هشدارهایی صادر کرده بود، اما بلافاصله پس از رفع خطر، آن‌ها را لغو نمود.

آیزنکوت مامور تشکیل کابینه شد

آغاز جنگ قدرت در تل آویو

با وجود شکست در رقابت برای دریافت مأموریت تشکیل دولت جدید رژیم صهیونیستی، بنیامین نتانیاهو همچنان از برگه‌های سیاسی برخوردار است که ممکن است به او در مختل کردن تلاش‌های رقیبش، گادی آیزنکوت کمک کند؛ فردی که اسحاق هرتزوگ، رئیس این رژیم پس از انتخابات کنست در ۲۷ اکتبر گذشته، مأمور تشکیل دولت کرده است.

بر اساس گزارش الیوم السابع، در حالیکه آیزنکوت خود را برای آغاز مهلت ۲۸ روزه تشکیل ائتلاف دولتی آماده می‌کند، نتانیاهو با معادله متفاوتی روبه‌رو است؛ او دیگر ملزم به کسب مأموریت اولیه تشکیل کابینه نیست، بلکه می‌تواند تلاش کند از تناقضات میان احزابی که از رقیبش حمایت کرده‌اند، بهره‌برداری کند و این اقدام ممکن است به شکست روند تشکیل کابینه و باز شدن دوباره رقابت بر سر ریاست آن منجر شود.

اکثریتی که تشکیل دولت را تضمین نمی‌کند

نخستین برگه برنده نتانیاهو، شکاف میان شماری از نمایندگانی است که آیزنکوت را برای دریافت مأموریت تشکیل کابینه توصیه کرده‌اند و تعداد نمایندگانی که او می‌تواند برای تشکیل ائتلاف دولتی به آنها اتکا کند. آیزنکوت در تلاش‌های خود برای تشکیل کابینه جایگزین کابینه نتانیاهو پیشرفت کرده است؛ به‌طوریکه ۶۷ عضو کنست (پارلمان رژیم صهیونیستی) وی را برای مأموریت تشکیل کابینه توصیه کرده‌اند، در حالیکه ۴۶ عضو خواستار ادامه نخست‌وزیری نتانیاهو شده‌اند و هفت نماینده نیز از معرفی هریک از این دو نامزد خودداری کردند؛ با این حال، بلوک اصلی احزاب حامی آیزنکوت از ۴۸ کرسی فراتر نمی‌رود و باقی توصیه‌ها از سوی احزاب عربی ارائه شده است که ۱۹ کرسی در اختیار دارند. مشکل اصلی اینجاست که توصیه احزاب عربی به مأمور شدن آیزنکوت برای تشکیل کابینه، به معنای مشارکت آنها در کابینه وی نیست؛ به‌ویژه آنکه جریان‌هایی در اردوگاه او با اتکا به این احزاب مخالفت می‌کنند. این تناقض همان موضوعی است که نتانیاهو می‌تواند از نظر سیاسی برای عمیق‌تر کردن اختلافات میان مخالفانش از آن بهره‌برداری کند.

هفت کرسی که ممکن است محاسبات را تغییر دهد

احزاب دینی نیز به‌عنوان برگ دیگری در مذاکرات تشکیل کابینه مطرح هستند؛ به‌ویژه حزب «یهدوت هتوراه» که هفت کرسی در اختیار دارد و از توصیه به هر یک از نامزدها خودداری کرده است.

به گزارش ایرنا، حتی اگر آیزنکوت کابینه‌ای تشکیل دهد که از حمایت اکثریت کنست برخوردار باشد، این دولت با چالش‌های جدی روبه‌رو خواهد بود. ائتلاف‌های شکننده، اختلافات عمیق بر سر بودجه و فشار مداوم برای برگزاری انتخابات زودهنگام، همگی می‌توانند عمر دولت را کوتاه کنند.

با وجود ائتلاف خودداری کرده است.

با وجود ارتباط تاریخی این حزب با ائتلاف‌های نتانیاهو، موضع آن همچنان به محاسبات مربوط به منافع یهودیان حریدی وابسته است که مهم‌ترین آنها موضوع خدمت نظامی و معافیت‌های مرتبط با آن است.

نتانیاهو ممکن است تلاش کند این بلوک را از هرگونه توافق با آیزنکوت دور نگه دارد یا از ائتلافات بر سر مطالبات آن برای ایجاد اختلال در مذاکرات تشکیل ائتلاف جدید بهره‌برداری کند.

دولت وحدت ملی

یکی دیگر از گزینه‌های سیاسی مطرح‌شده، تشکیل دولت وحدت ملی با مشارکت طرف‌هایی از دو اردوگاه رقیب است؛ گزینه‌ای که از بُعد نظری امکان عبور از بحران اکثریت پارلمانی را فراهم می‌کند. با این حال، اختلافات میان نتانیاهو و آیزنکوت، به‌ویژه درباره مدیریت جنگ، مسائل امنیتی، روابط با احزاب دینی و راست افراطی، دستیابی به چنین توافقی را پیچیده می‌کند. نتانیاهو ممکن است از نظر سیاسی از ادامه طرح موضوع دولت وحدت ملی به‌عنوان جایگزینی برای کابینه‌ای که به حمایت احزاب عربی متکی باشد، سود ببرد؛ حتی اگر مذاکرات برای دستیابی به توافقی واقعی موفقیت‌آمیز نباشد.

قدرت همچنان در دست نتانیاهو است

با وجود شکست نتانیاهو در کسب اولویت تشکیل کابینه، او تا زمان تشکیل کابینه جدیدی که رأی اعتماد کنست را به دست آورد، همچنان نخست‌وزیر دولت فعلی در دوره انتقالی باقی می‌ماند.

این وضعیت به او اجازه می‌دهد در چارچوب محدودیت‌های قانونی، همچنان امور دولتی و امنیتی را اداره کند؛ در حالیکه آیزنکوت مشغول مذاکرات ائتلافی است. البته این مسأله به معنای برخورداری نتانیاهو از اختیار قانونی برای جلوگیری از تشکیل کابینه جدید نیست. همچنین ادامه بحران‌های امنیتی و سیاسی ممکن است بحث درباره ضرورت تشکیل دولت وحدت ملی را تقویت کند اما به‌طور خودکار قواعد مربوط به مأموریت تشکیل دولت یا انتقال قدرت را تغییر نمی‌دهد.

آیا فرصت دوباره به نتانیاهو بازمی‌گردد؟

آخرین برگ برنده به مهلت قانونی تشکیل کابینه مربوط می‌شود؛ آیزنکوت ۲۸ روز برای تشکیل دولت فرصت دارد و امکان دریافت تمدید حداکثر ۱۴ روزه نیز برای او وجود دارد. در صورت شکست آیزنکوت، رئیس رژیم صهیونیستی می‌تواند یکی دیگر از اعضای کنست را برای تلاش جهت تشکیل کابینه مأمور کند که نتانیاهو نیز ممکن است یکی از نامزدها باشد؛ هرچند دریافت این مأموریت برای او تضمین‌شده نیست. اگر بن‌بست همچنان ادامه یابد، امکان ورود به مراحل قانونی دیگری وجود دارد که در صورت ناتوانی جریان‌های سیاسی از تشکیل کابینه، ممکن است به برگزاری انتخابات جدید منجر شود.

به این ترتیب، شکست نتانیاهو در رقابت برای دریافت مأموریت تشکیل کابینه به معنای پایان فرصت او برای حفظ قدرت نیست؛ چراکه توانایی وی در بهره‌برداری از اختلافات میان مخالفانش همچنان یکی از عوامل مهم در مرحله پیش‌رو به شمار می‌رود.

رونمایی ترامپ از سخنگوی جدید

از قفس مبارزه تا تریبون کاخ سفید

پیشنهاد دونالد ترامپ به دانا وایت، رئیس سازمان مسابقات هنرهای رزمی ترکیبی UFC، برای تصدی سمت سخنگوی کاخ سفید، بار دیگر توجه رسانه‌های آمریکایی را به شیوه انتخاب همکاران رئیس‌جمهور این کشور جلب کرده است. پیشنهادی که اگرچه براساس گزارش سی‌ان‌ان با پاسخ منفی وایت مواجه شده، اما نشان‌دهنده جایگاه چهره‌های نزدیک به ترامپ در محاسبات سیاسی و رسانه‌ای اوست. انتشار تصویری از وایت پشت تریبون کاخ سفید نیز به گمانه‌زنی‌ها درباره این پیشنهاد دامن زده است.

پیشنهاد غیرمنتظره ترامپ

دونالد ترامپ پیش‌تر از دانا وایت خواسته بود مسئولیت سخنگویی کاخ سفید را بر عهده بگیرد. رئیس‌جمهور آمریکا حتی به او پیشنهاد کرده بود دستیاران خود را نیز همراه بیاورد و تأکید کرده بود که تابعیت غیرآمریکایی برخی از آنها مانعی برای حضورشان نخواهد بود.

این پیشنهاد از آن جهت جلب توجه می‌کند که وایت برخلاف سخنگویان متعارف کاخ سفید، سابقه اصلی فعالیت خود را در مدیریت مسابقات حرفه‌ای هنرهای رزمی ترکیبی گذرانده است. او بیشتر به‌عنوان مدیری شناخته می‌شود که در فضای رقابتی ورزش و صنعت سرگرمی فعالیت داشته و ارتباط نزدیکی با ترامپ برقرار کرده است.

بااین‌حال، شبکه خبری سی‌ان‌ان به نقل از منابع خود گزارش داده که وایت پیشنهاد رئیس‌جمهور آمریکا را رد کرده است. تاکنون در اطلاعات منتشرشده، توضیح مشخصی درباره دلایل این تصمیم یا احتمال بررسی گزینه‌های دیگر ارائه نشده است.

واکنش دانا وایت به این پیشنهاد نیز شکل متفاوتی داشت. او به‌جای انتشار بیانیه‌ای رسمی، تصویری از خود پشت تریبون کاخ سفید را در بخش استوری صفحه اینستاگرامش منتشر کرد؛ اقدامی که به بازتاب رسانه‌ای موضوع کمک کرد.

انتشار این تصویر به‌تنهایی نشانه پذیرش مسئولیت نیست، به‌ویژه آنکه گزارش سی‌ان‌ان از مخالفت وایت با پیشنهاد ترامپ حکایت دارد. بااین‌حال، شیوه واکنش او نشان می‌دهد که حتی موضوعی مرتبط با انتصاب یک مقام رسمی نیز می‌تواند در فضای رسانه‌ای آمریکا به رویدادی پرمخاطب تبدیل شود.

در چنین شرایطی، مرز میان اطلاع‌رسانی رسمی، روابط شخصی و فعالیت در شبکه‌های اجتماعی بیش از گذشته مورد توجه قرار می‌گیرد.

دوستی قدیمی در میدان سیاست

ارتباط ترامپ و دانا وایت سابقه‌ای طولانی دارد. براساس گزارش آسوشیتدپرس، وایت در سال‌های گذشته از حامیان شناخته‌شده ترامپ بوده و در گردهمایی‌های حزب جمهوری‌خواه حضور داشته است. ترامپ نیز بارها در رویدادهای UFC شرکت کرده و از ظرفیت رسانه‌ای این ورزش برای ارتباط با مخاطبان استفاده کرده است. این سابقه نشان می‌دهد که پیشنهاد اخیر صرفاً به انتخاب یک مدیر ورزشی محدود نیست، بلکه در بستر روابط شخصی و سیاسی رئیس‌جمهور آمریکا قابل بررسی است. در همین حال، ترامپ در شبکه اجتماعی تروث‌سوشال از وایت تمجید کرده و پیشنهاد داده بود چند مبارز شناخته‌شده UFC نیز به‌عنوان دستیار همراه او باشند. بااین‌حال، یکی از دستیاران کاخ سفید به سی‌ان‌ان گفته که رئیس‌جمهور در مطرح کردن این پیشنهاد شوخی کرده است؛ موضوعی که ابهام درباره جدیت آن را افزایش می‌دهد. این ماجرا در شرایطی رخ داده که کاخ سفید با تغییراتی در تیم اطلاع‌رسانی خود مواجه است. به گزارش سی‌ان‌ان، پس از خروج کارولین لیویت از دولت، کتی زکریا تنها پنج روز در سمت سخنگویی فعالیت کرد و سپس کنار رفت. اکنون انتخاب سخنگوی جدید به یکی از موضوعات مورد توجه رسانه‌های آمریکایی تبدیل شده است. سخنگوی کاخ سفید مسئولیت پاسخ‌گویی به پرسش‌های خبرنگاران، تشریح مواضع دولت و مدیریت ارتباطات روزانه با رسانه‌ها را بر عهده دارد. بنابراین، این جایگاه علاوه بر توانایی ارتباطی، مستلزم آشنایی نزدیک با سیاست‌های داخلی و خارجی دولت است. مدیریت سازمانی مانند UFC و اداره نشست‌های خبری ورزشی می‌تواند تجربه‌ای در مواجهه با رسانه‌ها ایجاد کند، اما الزاماً معادل تجربه لازم برای سخنگویی یک دولت نیست.

درحالی‌که سی‌ان‌ان از رد پیشنهاد خبر داده، آسوشیتدپرس گزارش کرده است که وایت قصد دارد روز دوشنبه به واشنگتن سفر کند و با ترامپ دیدار داشته باشد. او درباره پذیرش احتمالی مسئولیت توضیح قطعی نداده و به مشغله‌های حرفه‌ای خود اشاره کرده است. به این ترتیب، سرنوشت پیشنهاد همچنان با ابهام همراه است. آنچه این ماجرا را فراتر از یک خبر ورزشی قرار می‌دهد، پیوند روابط شخصی، چهره‌های مشهور و مسئولیت‌های رسمی در دولت آمریکاست؛ پیوندی که بار دیگر با پیشنهاد غیرمنتظره ترامپ در مرکز توجه رسانه‌ها قرار گرفته است.

